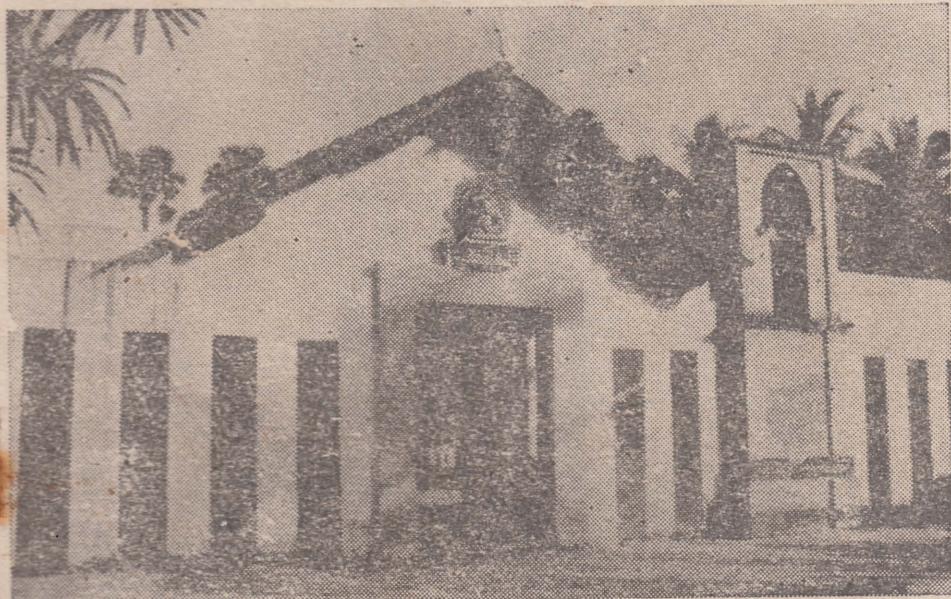

முத்தவிநாயகர் கிழவந்தாழி

நாக. பரமசுமி

யாழ்ப்பாணம்
நல்லூர்
முத்தவிநாயகர்
திருவந்தாதி

- நாக. பரமசாமி -

మాటల్ ల్యూష

స్తోత్రమ్

నామాదికంచు

శికంచు

మాటల్ ల్యూష -

நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதின முதல்வர்,
இரண்மாவது குரு மஹாசந்நிதானம்,
ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர நேசிக ஞானசம்பந்த
யரமாச்சாரிய ஸ்வாமிகள்

வழங்கிய

அருளாசியுரை

— குருபாதம் —

கவிஞர் திரு, நாக. பரமசாமி அவர்கள், ஆதினத்துடன் மிக நெருக்கமானவர்கள். எமது அருநாதர், ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமி நாத தேசிகஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய ஸ்வாமிகளால் “கவிஞர் திலகம்” என்ற பட்டஞ் சூட்டப் பெற்றுப் பாரட்டப் பெற்றவர்கள். தமக்கே யுரித்தான பக்தி, சொல், பொருட் சுவைகள் நிறைந்து மிளிரும் பல பாமாக்களை யாத்தளித்திருக்கின்றனர்கள்.

அந்தவகையில், முத்தவிநாயகர் திருவந்தாதி எனுமின்றாலேயும் தந்தமை, சைவ உலகுக்கு ஒருபேரூரும், அந்தாதி பாடும் அருந்திறன், அருட்கவிஞர்க்கே அமையும். கவிஞர் ஓர் அம்பாள் உபாசகர். எனினும், தேவி, தமது முத்தபிள்ளையைப் பாடும் வண்ணம் அருள்பாலித்தாள் போலும்!

சைவர்களியாவரும், பொருணர்ந்து பாரயனஞ் செய்யத் தக்க-வேண்டிய பாக்கக்கூக் கொண்ட நூல் இது, அவ்வாறு செய்யின், விநாயகன் அருட்கடாட்சம் பெற்று, விக்கிஞங்கள் தீர்ந்து பேரினபப் பெருவாழ்வெய்துவர்.

கவிஞர், நீடு வாழ்ந்து சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் மேலும் தொண்டுகள் புரிய வேண்டுமென விநாயகப் பெருமானின் திருவுடிகளைச் சிந்தித்து உள்மார ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

இக்காலத்து, நூலொன்று, சிறிதேனும் பெரிதேனும் வெளியிடுவது என்னிப்பார்க்க முடியாத, பாரிய கருமா. அத்தனை பாரத்தையும் தாமே சமந்து, “முத்தவிநாயகர் திருவந்தாதி” யை வெளியிட்டு வைத்துள்ள அன்பர் திரு. ம. செகப்பிரமணியன், நமது பராட்டுக்கும், திருவருளுக்கும் உரியவர், அவருக்கும் எமது உள்நிறைந்த நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ஓம் ஶாந்தி! ஶாந்தி!! ஶாந்தி!!!

நல்லையாதீனம், ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர யரமாசாரிய ஸ்வாமிகள். யாழ்ப்பாள்ளம்.

சிறப்புப் பாயிரம்

சொக்கன்

1. ஒங்கார வடிவாகி யுயர்நூனப் சொருளாகி யுரவோனுகி யாங்கார கானவரை யாதுரியா தடியார்த மகத்தோனுகி நீங்காம வவர்க்கருளை நிதமழையாய்ப் பொழிகின்ற நியலமூர்த்தி பாங்கான முத்தவிநா யகன்மீதி ஸ்தநாதி பரமஶாமி
2. என்றவோர் தமிழ்வாண னிசைவாணன் காவிவாண னியற்றியீந்தான் கன்றுபசு தனைக்கானுக் கவலையிக வாகிநிதங் கதறல்பேரலக் குன்றைய வளத்தாருங் குழைந்துருக வழகுதமிழ் குழைத்தும்பத்தி நின்றேவிர வுலகோர்க்கு நெறிகாட்டி னைசையி னிசைத்துநிற்பான்
3. அறமாதுந் தேவதைதன் ஞெநாலி னின்றவல மடையுங்காலை மறுமாகுங் கொல்கொள்ளை மடைமையிலை மேற்பட்டு மாட்சியுற்றுக் கறையாகுஞ் செயலோங்கக் களங்கமிலா மனத்தார்கள் கலங்குகிறார் திறமான புலவனிவான் றன்னிலூல கிழிவுகளைச் செறித்துச்சொல்வான்
4. ஆளுடைய பிள்ளைமுத வன்பமைந்த வபிராமிப் பட்டரிருங்க கேளிருடைக் கொடுமைகளைக் கீழ்மைகளைத் தம்முடைய கெடுதல்போலத் தாளதனிலவீழிந்தமுது தலை வற்கு முறையிட்ட தன்மைநோக்கி வேள்பரம சாமியின்று விக்கிணங்க என மில்நீக்க வீழைந்த தாலே
5. தான்பெற்ற வின்பமிந்த வையகமு மடைகவெனத் தனினுளெண்ணி மான்பெற்ற வீழியுமையான் மைந்தனடி தனில்வீழிந்து மாட்சிமிக்க வான்பெற்ற வீயற்றமிழின் மகிமைபெறு மந்தாதி மறுவொன்றின்றித் தேன்பெற்ற சொல்லினிலே திகழுமுதா யீந்திட்டான் சிறக்கவாழி!

வெளியீட்டுரை:

யாழ்ப்பானம், நல்லூர்,கச்சேரி நல்லூர்வீதியின் மருங்கே கோவில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் முத்தவிநாயகப் பெருமான் எனது குலதெய்வமாவார். அப்பெருமானுக்குத் தொழு ம்பு செய்துவரும்பேறு. தொன்று தொட்டு, எனது குடும்பத்துக்குக் கிடைத்த முதுசொம்.

முத்தவிநாயகப் பெருமான் திருவுள்ளம் எவ்வண்ண மிருந்ததோ? அப்பெருமான் பெயரில் ஒரு நால் வெளியீடு வேண்டும் என்றவேண்வா, திடீரென உதித்ததும் எமது அன்புள்ள ஆசிரியர், அருட்கவி நாக. பரமசாமி அஹர்கள், அந்நாலையாக்கித் தந்ததும் திருவருட் செயல்களே! ஆசிரியர்க்கு அனைத்து நலன்களும் கிடைக்கப் பெருமாளை வேண்டுகிறேன்.

நல்லையாதீனம், இரண்டாவதுகுருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் வழங்கிய அருளாசியுரை யொருளாளம் நிறைந்தது. ஸ்ரீலஸ்ரீ கவாமிகளின் பொன்னூர் திருவடிகளை வணங்குகிறேன்.

உலகமறிந்த பல்கலை வித்தகர் அறிஞர் சொக்கன் அவர்கள் இந்தகேஸரமுகிய சிறப்புப்பாயிரம் வழங்கியுள்ளார்கள். அஃதொன்றே இந்நாலுக்கணிசெய்யப்போதுமானது என என்னுகிறேன். அவருக்குப்பணியோடு, நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் அறிந்தவரையில் கூத்தவிநாயகப் பெருமான் மீது வெளிவரும் முதலாவது நால் இதுவேயேன எண்ணி, மேலும் மகிழ்கிறேன். அப்பேற்றினை அடியேற்கருளிய பெருமான்மீது, மேலும் பலபிரபந்தங்கள் வெளிவரவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இதைவெளியீடு உற்சாகமும் ஒத்துழைப்பும் நல்கிய ஆதீன முதல்வர்க்கும், அழகாகப் பதிப்பித்துதவிய யாழ், கூட்டுறவு அச்சகத்தினருக்கும், வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து சிறப்பித்த அறிஞர் பெருமக்களுட்பட்ட அளிவர்க்கும் முத்தவிநாயகன் நல்லருள் பாலிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்,

10/3, முத்தவிநாயகர்வீதி,

நல்லூர்

15- 11-84

அன்புடன்

ம. செ. கப்பிரமணியன்

முன்னுரை

எல்லாம் வல்ல எம்பெருமாட்டி, வெட்டுக்குளத்து நாச்சியாரின் நல்லவருள், அடியேனையாட்டி வைக்க, அவள் முத்தபிள்ளை தம்மைப் பாடும்படி பணிக்க, இந்நால் உருவாகியது. இதற்கு மேல் கூறுவது இயலாத தொன்று.

இதனை வெளியிடுதற்கும், மிகப்பொருத்தமான ஒருவரை முத்த விநாயகனே பொருத்தி விட்டான். நமக்குப் புரியாத ஏத்தனையோ கருமங்கள் இவ்வல்லில் நிறைவேறுகின்றன. அத்தனையை கருமமே இந்நால். இதனை வெளியிடும் என தருமைத் தம்பி, திரு. சௌவமானிக்கம், சுப்பிரமணியன். அவர்கள் சலை செல்வங்களும் பெற்றுவாழ்வார்கள்

வழமைபோல், அடியேன் ஆக்கங்களில் அக்கறை காட்டி, ஊக்குவிக்கும், நல்லையாதீஸம், இரண்டாவது குருமஹாசந் நிதானம் அவர்கள் இதற்கும் அநுளாசி வழங்கி ஆட்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திருவடிகளை நெஞ்சமுத்துகிறேன்.

எனது மதிப்புக்குரிய பேரறிஞர் சொக்கன் அவர்கள், பல வசதியீனங்கட்டு மத்தியிலும், கைவெழுத்துப் பிரதியைப், பார்வையிட்டுத் தூய்மைப் படுத்தியதோடு சிறப்புப் பாயிர மொன்றினையும் வழங்கி, இந்நாலே அணிசெய்திருக்கிறார்கள். அவர்கட்டு என் உளமார்ந்த வணக்கத்தினைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இது வெளிவருவதற்கு, எல்லாவழிகளாலும் உதவிய சுலருக்கும் குருவருளும் திருவருளும் சித்திக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

தோன்றுத் துணையாய் நின்று என்யேனை வழிநடத்தும் எனது குருநாதராகிய, முதலாவது குரு மஹாசந்திதானம் அவர்களின் பாதபங்கயங்களை, இவ்வேளையில் நினைவு கூர்ந்து அவற்றில் இம்மலரினைக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்து அமைதி காண்கிறேன்.

ஓம் சக்தி

26, கலைமகள் வீதி,
அரியாலை மேற்கு,
யாழிப்பாணம்.

அன்பன்,
நாக. பழமசாமி

ஓம் கணசாய நம:

முத்து விநாயகர் திருவந்தாதி

காப்பு

அன்னைவெட்டுக்குளத்தாள் மாணருளை நெஞ்சிருத்தி
மன்னுபுக ஜோற்றை மருப்பன்மேல் – சொன்னதமி
ழந்தாதி பாட வைணவேயன் னுவில்
வந்தே யருள்வன் வளம்.

நால்
கட்டளைக் கலித்துறை

1. சித்தியுஞ் செல்வமுஞ் சிருடை வாழ்வுஞ் சிறந்துமிகப்
பத்தியும் பண்பும்ப ரந்திடும் பார்புக மாணைமுகச்
சத்தியை நாஞும்ப ணி ந்திடிடு தித்திக்குஞ் சித்தமேலாம்
முத்திக்கும் வித்தானும் முத்தவி நாயகன் முவிகமே.
2. முஷிக வாகன முத்தவி நாயக முந்துதமிழ்த்
தேசிக ஞானச்செ முஞ்சுட ரேதெய்வத் தேமறையின்
வாசக னேவடி வேலனின் முத்தவி வல்வின்நோய்
நாசக னேயருள் தாவடி யேனலம் நாடுதற்கே.
3. நாடிய நற்பொருள் கூட்டகவக் கும்நல்ல நாயகனே
வாடிய ணைத்தொழு மார்க்கமும் வல்லமை யும்மிழந்து
தேடிநிற் கும்மெனைத் தேற்றுதற் காருளர் தேவதேவே
விடருள் செய்வையேல் வீடுகே யென்னுள விக்கினமே.
4. விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக னேயெளி யேன்வினையை
யிக்கணந் தீர்ப்பதிற் ருமத மேனே இழிநெறியிற்
புக்கிருந் தேயனற் புன்புமு வானேன் புகலறியேன்
உக்கிரந் தாங்கா துழல்வே னுமையீஸ்ர ஏத்தமனே.
5. உத்தம னேயடி யாருளத் திள்மகிழ்ந் துள்ளவனே
சித்தமுன் மேலிடச் சிந்தை குளிர்ந்து சிவசிந்தியிற்
பத்திசெய் யும்மவர் பாவந் தொலைந்திடப் பக்குவஞ்செய்
வித்தக னேயைன யாண்டருள் முத்தவி நாயகனே.

6. முத்தவி நாயக னேமர நெஞ்சு முனைப்பொழிந்து நாத்தழும் பேற்ட வோவிட நின்னாளுள் நாடிடுவேன் கார்த்திகை மாதர்க ரங்களிற் ராங்கிய கந்தனுக்கு முத்தவி னேதுங்க ஆனன நின்றுணை முன்னிற்கவே..
7. முன்னின்ற ருள்செய்த லாலுணை முன்வைத் திடுமூயற்கி இஸ்னாக னேதுமின் நேமுடி யும்மது வின்பமதாம் கண்ணற் றமிழினிற் கட்டுங் கவிஞருட் கட்டுண்டநீ யென்னைப் பொருளெனக் கொள்ளாத தெண்ணினி யேரம்பணே.
8. ஏரம்ப மூர்த்தியென் நேயுணை யேத்தித் தொழுதுநிதம் ஆரம்பு ணைத்தடி குடுப வர்க்கரு ளாஜைமுகா நீரம்பு யந்திகர் நின்றவிரப் பாதம் நினையப்பவ வேரந்த ரந்தனில் வீழ்ந்திடு மெங்கள் வினையறுமே.
9. வினைசில் வழியேகி மேன்மேஹும் வீழ்வேணை விக்கினத்தின் முனையறுத் தேநல்ல முத்திக்குச் சேர்த்திடும் மூலவனை நினைவார்தந் தெஞ்சில் நினைத்திடு மெந்தையாந் தந்திமுகன் றனையேதி னந்தொழுத் தங்காம லோடுந் தடைகளுமே.
10. தடைகள்வந் துற்றிடு போதுத யாபர னின்கருணை மடைத்திற் தோடடவெம் மனத்துயர் தீர்ந்திடும் மாதுமையாள் கொடையா யளித்திட்ட குஞ்சர மேயிக் குவலயத்தின் முடைத்திரவ தென்று கொல் முத்தமிழ் மூழ்கிய மாணிக்கமே.
11. மாணிக்கப் பிள்ளையென் நேயுன்னை யிந்த மகிதலத்தோர் பேணித்தொ முதிடின் பெற்றிடு வாருயர் பேறதால் ஆணிப்பொன் எம்பலத் தாடிடு மையன் அரண்மகனே தோணிப்பொ னேகரை சேர்த்திடு துங்கஞ்சேர் துமணியே.
12. தூமணி துங்கக் கரிமூக வென்றநந் தொல்கிழிப் பாமணிக் கேபயன் மூன்று தமிழைப் பரிந்தனித்தோய் தாமணை வார்க்குன் னுமந்த ணைத்தினம் நெஞ்சமதில் ஏமப்ப யமில்லை யேயவர் வாழுவர் என்றென்றுமே.
13. என்றுநி றைந்தவி னெங்குநி றைந்தவி னேழ்பிறப்பும் நின்றுநி லைத்தருள் செய்திடு நின்மலன் வாரணத்தின் கன்றினை நண்ணிடிற் கண்றுத ஞானச் செழுங்கவிதை இன்றேயே ணைவந்து சேர்ந்திடுஞ் செல்வழு மின்பழுமே.

14. செல்வஞ்சி நந்திடுந் தேசங்செ மூத்திடுஞ் செம்மை நலம் மல்கும்பி டிபயம் நீங்கிடும் மேலான வானமுதம் நல்கும்ப ரம்பொருள் நாடுமிலி மூப்பொருள் நாயகியின் செல்வன்சீர் நாமமொ ருமுறை நாவிஞர் செப்பிடனே.
15. செப்பிடு நல்லடி யார்குறை தீர்க்குந் திருவடிவே அப்பமோ டேயவல் ஆய்கணி மோதக் மாம்பொருள்கள் கப்பிடு செல்வக் கரிமுக வாறின் கரமலர்க்கே யொப்பிடு மாறிந்தப் பூமியில் பாவை யுவமைகளே.
16. உவமைக் கரியாயென் னுள்ளம் பதைப்ப துடனுடலம் அவலைப் படுவதை யாரிடங் கூறிய மைதிகாண்பேன் நுவலற் கியலாத நின்னை யுணராத நூலறிவுங் கலலைப் படுகின்ற தேகதி யேதுக ணேசையனே.
17. ஜயனே துள்பக் கடவினில் மூழ்கிய ஆறதனால் மெய்ய னேயடி யேங்படும் பாடுகள் பொப்படவே செய்ய னேதிரு நல்லைவ ஓர்கின்ற செம்பவள் மெய்ய னேதுதிக் கையாநீ தந்தருள் மெய்ப்பதமே.
18. பதமலர் சூடிடும் பாக்கியந் தந்தருள் பண்ணவனே சதமுமு ணைத்தொழு மாறறி யேணன்றன் சஞ்சலத்தை நிதமுமு ரைத்திட விதியிலை யேமல நீசமேலாம் அதஞ்செய வல்லவ னேமறை யோவிடு மாரணனே.
19. ஆரண னேயர னேபுச ஏங்கள ணைத்தினுக்கும் காரண னேகம லாசன னேககு ணைகரணே வாரண னேயடி வேலன்ச கோதர வாலறிவுப் பூரண னேநின தின்னரு ளௌன்பாற் பொவிவ தெந்நாள்.
20. எந்நானும் பொய்கள வோடுபுன் னெஞ்சி விழிநினைவும் வந்தே வருத்து மெனவல் ஸபைநேய வந்தளித்து கந்தானு நாயக னேயைக் கரங்களோத் தந்தருளு நன்னாள் வருவதெப் போமலர்ப் பாதநான் நன்னுவதே.
21. நன்னை யாத்திரு மாலோடு தேவர்க்கும் நான்முகற்கும் என்னாரி தாயின கண்டுமென் முன்வினை யின்றஹிக்க என்னமுன் டேவெனை யுன்மலர்ப் பாதத்தி லேற்றருள்செய் வின்னமு தம்பெற வேண்டுவன் யான்வினை வீட்டுருளே.

22. வீட்டிரு ஞம்பெரு மாண்விக்ன ராசன்வி நாயகனைத் தேடிய ருள்பெற வாருங்கள் யாருஞ் செகத்திலுள்ளீர் கூடித் தொழுதெழும் பேறுபெற நூந்தல்ல கொள்கையினால் பாடுகள் திரும்ப முவினா வேரரும் பத்திசெய்வோம்.
23. பத்திய னற்சிலர் போற்றுவ ராடுவர் பாடிடுவர் மத்தாங் கொட்டிய கிழ்ந்திடு வர்சிலர் வாழ்த்திடுவர் உத்தமி நற்புதல் வன்றனை யுள்கி யுவந்திடுவார் சித்திபெற் றருல் கீர்வரு வீரிஷதச் சிந்தியுமே.
24. சிந்திக்குஞ் சத்தியி லோழுகம பாலன் றிருவடியை வந்திக்கும் பேசிருஞ் சற்றுமில் வேமெங்கள் வல்வினையின் புந்திக்க வேங்கள் போக்கவல் லான்சிவன் புத்திரனை எந்தையை ஈசனைக் கைதொழு ஜோமெம் மிடரறுமே.
25. இடருஞ் சுமையு மேதம் பினியு மெனைவருத்தப் படரும் தலைகிள்ற நாயேனுள் பாவப் படுகுழியுள் அடரும் றுலைவேன யஞ்சலென் நேயனைத் தாதரிக்கும் கடனுற் கிலாதன்றி வேறியர்க் குங்டோ கணபதியே.
26. கணபதி வைத்தொழுக் கைதவ மானு மெனுங்கருத்துக் குணநிதி யேது பொய்த்திடு மோபயங் குஞ்சிடுமோ கணமிதில் கந்துன் ஏஞ்சளோவி காய்ந்தெனைக் காப்பதற்கு மனமிலை பேரவெலி பேறிய நாயக மாநிதியே.
27. மாநிதி யுண்டு மதியுண்ண டென்னுடை மஷ்கஞ்ஞன்டு கோநிதிக் கான சொகுக்குமன் டென்றிட்ட கோடிமன்வர் சாநிதி கங்குமிப் பூதலப் பொய்ம்மைச் சமக்குகளில் தா(ன)நினை வற்றதென் ஞேவெவி வாகன நற்கொழுந்தே.
28. கொழுந்தே சிவத்தின் குருவடி வேயிக் கொடுவுலகில் விழுந்தே பலுத்தே விருண்மலத் தான்வினா வேதனையில் அழுந்தித் துயர்ப்படு மல்லலைத் தீர்ப்பதற் காருளரே எழுந்தோடி வந்துன் னெழிற்கர தீட்டுக் கெள்குதையே.
29. குறையுடை யேன்வல் கொள்கையி லேன்குணரு சற்றுமிலேன் குறையுடை யேன்கடுஞ் சித்தமு னேனினைக் கற்றவிலேன் குறையுடைக் கண்டன்ம கிழ்ந்தி யேநற் கணபதியே நினையுடை யாழடி யேனுள் னடைக்கல நீயகுளே.

30. நீயருள் செய்தற்கு நான்பொரு வீசிலையோ நின்மலனே
தாயரு ஞக்கினை பேதுள் தோநற் றயாபரவே
மாயிருள் முழ்கியிம் மாநிலத் தாக்க மயங்குமெனைத்
தாயருள் செய்துகை தாக்கிட வல்லதுன் தும்பிக்கையே.
31. தும்பிக்கை யாய்நின தின்னாகு ஓராஹனைத் தாயவுள்
நம்பிக் கைவரப் பொடிபடு மேயென நலிபவர்கள்
வெம்பிக் கருகிடல் நிதிய தோநான் வித்தகனே
உம்பர் குலத்துக் கிபதி யாயுறை ஒங்காரவே.
32. ஒங்கார மேயதன் உள்ளெள்ளி யேயேன் றுனேநினைய
வாங்கார மாகிய வாணவம் போமிள் தச்தியமோ
சாங்கால மாயினு மஞ்செழுத் தோதிச் சரண்டைய
நீங்காம வெந்த நின்கவினில் நின்றுட நின்மலனே.
33. நின்மல நித்திய வெங்குண் நித்தம் நினைந்தெழுவார்
கன்மவி ஜெகள் காரைந்திடுங் காளெனக் கற்றவர்கள்
சோன்னது பொய்யுன்றன் துய்மையும் பொய்யோ துயர்களைய
விள்ளு மனமிருக் காததென் னேயுமை யீன்றவனே.
34. ஈங்றவ ளென்னைபென் னண்ணையி றக்கவிங் கேவிடுத்தாள்
நான்று மாநிக் களைத்து வருந்துகல் ஞாயமதோ
நோன்புசெய் வார்வினை நீங் படுத்து நெடிப்பொழுதிக்
கோங்றரு செல்வக் குருபர னேதுகள் சோதரவே.
35. சோதர ராயிங்கு சொந்தங்கொண் டாடுவர் தொல்வினையால்
பாதக ராயிடும் பான்மைகள் டுள்ளம்ப எத்திடுவேன்
மோதக்க கைவனே முக்கண்ண் மைந்தனே முத்திநவப்
போதக னேஞ்சான் பண்டித னேதுள்பம் போதுகையா.
36. போதுமென் றுது போதிடு மோபொற் றருவடியென்
மீதுபட்ட டாலன்றி மீனுவ தெங்கன மின்களிபால்
வாதுபட்ட டேயோரு தம்பிவ முக்குரை செய்திடவும்
எதுவு மானவ ஜேயர ஜேயுனை பேத்துவனே.
37. ஏத்திடு வார்வினை தீர்த்திடு நாயக ஏழ்பிறப்புந்
தோதிருஞ் செய்துதொ முபவர் முன்வினைத் துங்பறுவார்
நெந்திர முன்றுடை யாயடி யாகுள் திம்மதிக்குப்
பாத்திர மானவ னேணை நாதபா சாங்குகளே.

38. அங்குசன் கொண்டென் எகுந்தயர் தீர்ப்பதற் காரராட் எங்குசென் ரூவிற் மிக்களை வேண்டி அருந்துண்டே
பொங்கினின் ரேயகுள் பெய்திடு தீங்குமக் போற்றி செய்தாக
தங்கிடு மோவினை தாக்கிடும் ஞான தயாந்தியே.
39. ஞானத் யாத்தி போதவி நாயக நற்கடரே
மோனத் யாபர னேநல்லை வாழ்முத்த நாயகனே
நானத் மானுதல் கூடுவ தோவிந்த நானிலத்தில்
வானகரு செல்லும் வகைக் குரைத்து வழியருஷே.
40. வழியகுள் தன்னிலே குழ்ச்சி மயக்க வகையிழந்து
விழிதடு ஸாறித்த யங்கிடு போதுன் விழ்திறந்து
ஒனிதரு மாறேங்க னேநல்லை வாழேஶவிர் சந்திதிவாழ்
ஙனிதரு தேவேஞ் னேந்தி யேகடைக் கண்ணருளே.
41. கடைக்களி அலுமெ ஜெக்கரு தாத கவுனியினால்
தடைக்கனுற் நேவினை வாசப்ர மண்யன் சகோதராஜே
மடைக்கங்டு ரந்தோடிப் பாடு மருள்கூர் மஸழபொழிவாய்
அடைக்கல மீயானுங்க சேபுவி யர்வையு மான்டவாஜே
42. ஆண்டவ குகவு மாள்பவ ஞகவும் தண்டமெலாம்
தாண்டவத் தால்விளக் கம்பெறு தாயக தாழுகெணைத்
தோண்டும் பினிகளைந் தேயருள் செய்யொடு தோடுண்டய
ஆண்டவன் தத்திடு முத்த முதற்சே யகுமறையே.
43. மறைந்துதீன் ரேயெனை மாய்க்கின்ற வஞ்சப் புன்களொந்தும்
அறைந்துவெவ் வாதனை செய்வதை நீயு மறிந்திலையோ
நிறங்களோ ரைந்துடை வாய்நிம ளாநின் நிருவடிக்கீழ்
உறங்கிடு நாளெது கோவறி யேனுள் உரைத்தருளே.
44. உரைத்திடு மாறறி யேனுள முற்றிடு வேதணைகள்
கரைத்திட வங்வக ணதிப னேகதி கானுகிலேன்
வரைத்தடங் கொண்ட வள்ளால் மகவான் மகள்தருங்குஞ்
சரக்கன்றி ஜெதொழுச் சாய்ந்திடுஞ் சாவுஞ் சஞ்சலமுமாஃதே.
45. சஞ்சென் தீர்க்கும் பரிசகுள் வாய்நின் தயவிருந்தால்
பஞ்சம்ப சிமிடு யாவந்தோ ஈந்திடும் பாலசந்தரா
வஞ்சர்தஞ்சுழ்சியுமாய்க்கிடு வாயெனை வல்வியகன்
நெஞ்சினி வெகுடி யேறியுன் தோற்ற நிறைவதென்றே ?

46. நிறையழிந் தேன்றிம் மதியிழந் தேனுன் நினைவோழிந்தேன்
கறைபிடித் தேயகை வேண்றின் காதற் றிகுக்கரத்தால்
குறையழித் தோர்முறை சூட்டி யணக்குங் குருபர் நாடு
மன்றயெடுத் தோசும் வரோற்கு மெட்டாத மன்றவனே.
47. மன்றன்பி தாத்தெய்வம் யாவையு நீயாய் மதிக்குமென்னை
இன்னல்து ணிந்துவ ருத்துவ தோவுமை யீன்றவனே
மின்னுங் களப முகத்தவ ஞேவினை யேநுணைபே
உன்னற் கருள்தார் வேன்டுவன் நீயேன் னுயிர் ததுணையே,
48. உயிர்க்குந் துணையாவா யுள்ளம் நிறையு முனைநினைத்தால்
மயிர்ப்புள காங்கித மெய்திடு மெங்பது மாயமதோ
வெயிற்கும் மழைக்கு மருங்குடை யாய்நல் விளைவதரும்,
பயிர்க்குந் துணையாகு முத்த வீநாயகன் பாதங்களே
49. பாதங்க ணைத்தொழேன் பண்ணிய பாவுப் படுசூழியி
வேதங்க வைத்ததை நீயறி யாததென் ஞேண்குணவே
வேதங்க ஞந்தொழு தந்களி யாயுன் விழிமலரை
நீதந்தி டல்லிய வாததென் ஞேசுவ நித்திலைமே.
50. நித்தில நீமன நிம்மதி நீயுமை நீலகன்டடி
சொத்தென வந்தவ நீசுகந் தந்திடு சந்தர்ந் கிளநங்கு ரூபதீ
கத்திக் குலகில் படுமுல கில்நின் கருணையதாம்
வித்தின்றி யேதும் முளைத்திடு மோவிக்கி ஞேசரனே.
51. சுகரன் தந்த தவக்கொழுந் தேநின் ணீளையவற்றகாய்
ஆகைகொள் டாணவ டிஜெடுத் தேயல்லல் தான்றுத்தாய்
கூசிதிற் பேஸ்கொஸ் செய்வேன் கொடுநர குக்குழிக்குள்
வீசப்ப டுகாற் ரடுத்தருள் செய்வித்தை வல்லவனே.
52. வல்லநின் பாதம்வ னங்கிடு வாரை வருத்துவின்ற
தோல்லை ணீன்று விடுபடு வாரிர்ப்ப தன்மையங்கரே
நல்லறி லுட்டிடு நாயக ஞேயருள் நங்ணீடுத்
கொல்லையில் வாநல்லை யூர்வளர் முத்த வோளிச்கடவுர்.
53. ஒளிச்கட ராய்ந்றை யுன்னைய னுன வுணமைந்தலை
ஒளித்துவ ருத்தும்பி ணீதீர்க்கு நாதனை யுள்ளநிறை
களித்திடு தேணைக்கற் கங்கினைத் தீஞ்கவைக் கறபகத்தை
உள்ளத்தே யிருத்திடு வார்க்கில்லை யேநாஞ் முஷ்மத்தமே !

54. மத்தம் மதியமும் வைத்தே யருள்செய் மகேசரனே
இத்தனைன் ரூலுனை பெங்கனம் பேசுகேன் புலவறிவெகு
தித்தமம் கீழ்ந்துசெய் குற்றம் பொறுத்துன் றிருக்கரத்தோல்
இத்தனை நாளனைக் காததென் னேயிப மாழுகனே.
55. முகமொன்று மெத்து கரழும் விழிகண்கள் முன்றுகூட்டாய்
அகமொன்று வாராத தெவ்ளோ வடலானை ஆனானே
இகமொன்று வேளை பிடராழி நீக்கி விழுத்துப்பற
ககமொன்று மாற்றுள் செய்நல்லை மேவு சமுகாயனே,
56. சமுகாய நமகுருப்ப கர்ணை நமதென்று சொல்பயர்கள்
அழுதாய் வர்ம்மினை யடைவரென் ஏலதில் அர்த்தமிழோ
திழுதா வெங்க்கால படரோடு வரின்தின் திருவருளால்
எம்பாத கத்தினை மாய்த்திட வல்லன ஞேசுதனே.
57. சரணம் தாகிய பங்கயப் பாதந் தனைவணங்க
மரண மெனும்பீனி போய்விடு மேமத வாரணமாம்
பீரணவத் தின்பொரு ளாய்மினிர் செல்வப் பெருமக்களைக்
கரணம்கள் முன்றினால் உள்குவர் காண்பர் கதியதுவே.
58. கதியரு ஞும்வள்ளி காந்தன் கடம்பன் கவிவரதன்
துதிசெய்த பொதுவந் தேயருள் செய்தனை தூய்க்கூறிறை
நதி செய்த ணையிந்தி ரற்கே யெளியேன் நலிவசெயும்
விதிசெய்யு மாயம் விலக்கிடு வாய்நல்லை மேலவனே.
59. மேவை ஞமூலனி ஜேன்டுதற் கேடுயர் மேருவினில்
நூலத ணைத்தனிக் கொம்பினாற் செய்தனை நூலவனும்
மாலவை ஞும்மறி யாமலை யேமத மாதங்கமே
காலவு நின்பதத் தன்பினை வேண்டுகி ரேந்தமியேன்.
60. தமியே ஞுவக்கொரு விண்ணப்பஞ் செய்கிறேன் தாரணியின்
க்கமையா வழுந்தித் துயர்ப்படு வேலைச் க்கமையிரக்கி
இணையாம் பொழுதினில் அந்தகள் தூக்கரை யின்னாம்
துமியால் விவக்கித் துரத்திடு வாய்துங்க மங்கலனே.
61. மங்கல முனுசர்வ தித்தியுந் தந்திடு வாரணமே
எங்கனு நீநிறைந் துற்றே யிருப்பது முன்மையெனில்
சங்கடந் தீர்த்ததெனைத் காத்தகு ளாததென் சாக்வததே
தங்கரன் மெந்த வுமைமங்கை தந்தச தாங்நத்தே.

62. ஆனந்த மென்னு மரும்பொரு ளென்னை யடைவதென்றே தானந்த மற்றவ னேசடை யான்மகிழ் சந்முகனே எனிந்தக் கோபமை யாவிப மாழுக ஏழுமையேன் நாலுந்தன் பாதத்து ரங்கிடு நாளென்று கூடுவதோ
63. கூட்டுகண் டாடியனே யுன்னடி யாரோடிக் கூற்றுவகில் மீட்டுகண் டாய்துப ரேசெயு தீவர் வினைத்தொடரை ஒட்டுகண் டாயுமை பாலவுயர் நல்லை யுத்தமனே நாட்டுகண் டாய்நல்ல வாழ்வளிப் பாயென்றன் நாயகனே.
64. நாயக னேயுனை நாவார வாழ்த்தி நனையுமன்பின் நாயக மேயுடை யாரிடர் தாங்கெடுந் தொல்லினைகள் போயக லும்மெனப் பாருளோர் கூறுதல் பொய்படுமோ தாயக னேதளர்ந் தேண்டி யேனெனத் தாங்கிடுமே.
65. தாங்கிடு மோர்சர பூபதி யேயுன் றளிர்ப்பதத்தில் நாங்கிடு காலமே ணைந்து சேர்வது சொப்பன்மோ ஒங்கிடு நாதமா மோங்காரத் துள்ளோ யுயர்வடைந்து வீங்கிடு மோநல்லை மேவிய வாவென்றன் மென்னெஞ்சமே.
66. நெஞ்சுக மூன்னை ணைப்பதில் லையென் நினைவழிந்து வஞ்சக ரோடுத வாடுவென் செல்லும் வழியறியேன் கஞ்சம் ஸர்ப்பதந் தந்தருள் செய்யுங் கணபதியே அஞ்சலென் நேயுன் னையக ரந்தந்தே யாண்டுகொள்ளோ,
67. கொள்ளேனுன் குமங் குறுகேனுன் னீழல் கொடுமணத்தில் உள்ளேனுன் னேங்கார ரூபம் இறைவா ஒருசெநாடியும் தள்ளேன்பு வால்காமம் பொய்புனை குது தவம்மறந்து தள்ளாடு மென்னைக் கரைசேர்ப்ப துன்றிருத் தன்னளியே.
68. தங்னையி யாய்மலர்த் தானுடை யாய்நற் றமங்கருந்தேன் தன்னைய நீர்தந்து விக்கலைத் தாகத்தைப் போக்கிடுவாய் புன்னையக் கண்டே புரமுன்றும் பொடித்திட்ட பூரணசே நன்னைதின் நேற்றைல்லை வாழ்பதி மேவுநற் குஞ்சரமே.
69. நற்குஞ்ச ரந்களை நன்னைக்கற் சேருந் நறுங்கலைகள் கற்குஞ்ச ரக்கண்று காணென் றுரைக்குங் கவிஞர்களின் சொற்கும் பொருட்கும் உயிராய் விளங்குநின் தோற்றம்தெஞ்சில் நிற்கின்ற தில்லையி தற்கென்செய் கேள்விய ஞார்மகனே.

70. மகனே யெனவொரு காலெனினக் கூவ மஸ்மிளீயோ
சுகனே துணைநி பரமன் மகனேநற் றும்பீயின்மா
முகனே எம்தூணைவு முதுபெரு மாட்டிக்கு முத்தமிழும்
இகனும் பரனுமே கூடிடச் செய்திட்ட விண்ணமுதே.
71. இன்னமு தம்பெற வந்தவ ரக்கர் இமையவர்க்கும்
உள்ளரி தானவ ரஸ்மகன் நல்லுணை யாள்கரத்தின்
இன்னமு தக்கனிக் காய்வைம் ஒந்தான் இருவகுக்கும்
பின்னமில் ஸாதபி ராண்வளர் நல்லீப் பெரும்பதியே.
72. நல்லீப்பெரு குட்பதி வாழ்கின்ற நாயகன் நாளிலத்தின்
தொக்கீப்பியினிற்மைத் தோயாது போகத் துரத்திடுவான்
வல்லீப பிறவித் துயர்கெடுப் பான்பல் வரமருள்வான்
ஞுவ்வீயில் வந்து சரண்டை வீரோளி யானையேயே.
73. ஆனைமு ஈந்தவ ஜெந்துக ரத்தனன் டஞ்சுமக்கும்
பானைவ யிற்றனந் கேஸ்வரி யாள்பெற்ற பாலகன்கான்
கூனற் பிறையேயிற் தங்குது ஏம்மொரு கொட்டுடையன்
வானற் பத்ததந் தாண்டுகொள் வான்ஸ்லீ மாதங்கமே.
74. மாதங்க மாயுடை யான்மகிழ் கோமகன் மாஸ்மருகன்
மாதங்க மான வடிவுகொன் டாஜைன் வழிபதியாம்
ஏந்க ஜேதுமி ஸாதடி யார் தொழு தேத்துகின்ற
நாதங்கு வாயர்தி ஸந்தின்ற றல்லூர்ப் பெருநகரே
75. நகரா தெனைப்பிழித் தாட்டும் புளன்களின் நல்வினைவு
நுகராநின் நேறையங்கு சேவென்று நீநுவ வாததென்னே
அரகம் உகரமோ டேமக ரஞ்சேரோங் காரருபா
தகராதில் வேஷடி வேண்பவப் பாறற தபோநிடியே.
76. நிதியே யமரர் பதியேவன் புந்தி நினைவிருத்துங்
கதியே துமிலேன் கடைமூம் நெஞ்சிற் கருத்துடையேன்
விதியா வடியேன் கடையுந் துயரினின் மீன்வதிதப்போ
தெதுவும் மறியேன் விதியேன் பரனேநல் வெண்குண்ணே.
77. குணமும்பொல் வென்நற் குறியும்பொல் வெனிக் கொடுவலகில்
உணமுருன் கோயில் நினைக்கைகில் வேண்டஞ் சலமுடையேன்
மணமுடை யாயோர் ஏருப்புடை யாய்வென் மதியுடையாங்
கணபதி யேநல்லீ மேவிய நற்பகிக் கற்பகமே.

78. கற்பக மேகளி ரேங்கும் பெஞ்சுபல் காவுமெலாம்
பொற்பத மேதொழும் பேநுசற் றேனுயில் பொய்யனேண
சொற்பத மேகடந் தேநிற்கும் சோதியிற் சோதிபனே
அந்புத ணேவெனை யாட்டிடுந் தொல்பினீக் கார்மருந்தே.
79. மருந்தா வானுந் மணியா வானுந் மந்திரமும்
விருந்தா வானுந் விதியா வானுந் வின்னவர்க்கும்
அருந்தா யானை் அறிவா லெரியுடி யேன்மணத்துட
பொருந்தா நின்றதென் னேபுலி யேழையும் பூத்தவனே
80. புத்திகழ் கையர்பு விதநன் வெஞ்சுடை புண்ணியர்கள்
நாத்திகழ் நாயக ஜேயத்தி யானன் நண்மலர்ப்பூங்
காத்திகழ் நாடென் நங்லவர் ரோற்றிக் கருதுகின்ற
வேந்தியல் பூமிநங் ஹர்ப்பதி மேனிய புண்ணியனே.
81. புண்ணிய மேசய்த தாவிந்த மாளிடப் பொய்வடிவ
நங்னிய தேயென்பர் ரங்கனேறி நண்ணிய நாவலர்கள்
என்னிய வாரெனை யேற்றி யிறக்கும் இழிபுலைந்
தன்னளி யேகொடு தாக்கிட வல்ல தலைகளே.
82. தணியத கிற்பவி கொங்குமே வுந்தைத் தனிப்பொருளின்
விளைமதிப் பந்தவின் ஞாமு தேவினை யேங்புரியும்
கொலைமதிப் பாஸபொல் வங்கெனும் பாவக் கொடுகொய்க்
நிலைதுதிக் கையினுவ் நின்றுவ மாக்கிடு நித்தியனே.
83. நித்தியா எந்தசொ றபம் தாய நீனை நீனைந்தால்
வித்தியா எந்தங்கை கூடுவதே யெனு மேய்யுணர்வுப்
புத்தியால் வந்தங்கை மூல்பணி வார்க்குப் புகலருஞும்
சத்தியா எந்தனே சக்கிரா எந்தனே யைங்கரனே.
84. ஜந்துக ரத்துடை யாயதி லொங்றினை யன்பவென்மே
வைந்துகந் தேயெனை யானுதல் எந்துகை கூடுவதோ
தைந்துரு கும்மடி யார்துயர் கண்டுநெ கிழ்ந்துருகும்
பைந்தலை நாகம னிந்தப ராபரன் பாங்கனே.
85. பாவக னியிந்தப் பாரிற் பிறந்து, பழிதுகைக்கும்
வேலவன் சோதர ஜேவிடை யோடுயர் வின்னவராம்
மாவலப் னுக்கரி யாம்மத மாழுக மத்துறுதிம்
பாவது பொலபி படுந்துயர் உக்கிழிப் பட்டிலதோ.

86. பட்டினு மெல்லியர் பாவிங் ரோழியர் பகட்டினுக்காட்
பட்டிகுப் பேனவி இத்திகண் டாய்பர மரன்தமாந்
தொட்டிலில் வைத்தெனை யாட்டிக் கருணையில் தூங்கவைப்பாய்
ஞப்பத்த ஸியில்வ ணங்கிடு வார்த்தை தீர்ப்பவனே.
87. தீர்த்தம் விளாவென்று சேர்ந்திடு வாரைத் திருவிழியாற்
பார்க்கின்ற போதே படுந்துயர் யாவையும் பாழபடுமே
நீர்த்தங்கு செஞ்சடை யான்நெடு தேரச்சை நீறுசெய்த
போர்த்துங்க மாழுகத் தாயடி யேஸிப் பொடித்தருளே
88. பொடிசெய்த நீறனி வாரடி குடுவர் பொக்கமெல்லாம்
கடிசெய்யு தர்ரன னேயரு ஞங்கரு ஞைகரனே
வடிசெய்த தூயவ னேமலைந் தேன்தீ வழுமையெனும்
மிடிசெய்யு மாழிப் படுவேனை யிக்கண மீட்டருளே.
89. மீட்டிங்கு வந்துபி றந்தும் லாமை விதித்தவெரு
கோட்டுப் பெருமகன் ஈரசெவி ழுக்கட் கொழுஞ்சடரோன்
நாட்டங்கொ டெதன்னை நன்னூவர்க் காகநல் லூரினிஜே
வாட்டங்க மரப்பதற் கேவந்து சாரிந்தனன் வாகுங்களே.
90. வார்சடை யெம்பெரு மான்வடி வாம்பிகை தன்னுடனே
ஓர்பொரு ளாவு வந்தரு ளோடுனை யுனனிநிற்கச்
சீர்பெறு மாறுவ கம்பொரு ளோடு சிறந்துஇத்த
கார்மத வேழவி நாயகன் பாதங் கருத்தில்வைப்பாம்
91. கருத்தமிந் கேளொடி யாரோடு கூடிக் கருநரகில்
இருத்தழிந் தேனையி டர்கெடுத் தானவ மெண்ணிலையே
நிருத்தம தாடிய நின்மல ஞர்பெற்ற நீள்கரத்தாய்
அருத்தம தானவ னேபுக லொன்று மறிந்திலேவே.
92. அறியார்க் கரியனஸ் லம்பல வாண ஜஞ்சமந்தனை
நெறியா லுண்ருங் குறியறி யார்நெடு நடட்டுயர
இவறிசேர் பவுமைனும் வெங்கனல் முழுகித்தி வேதனையை
யுறுவா ரிதற்கோ ரையழு ழுன்டோ வுலகத்தரே.
93. உலகீர்கள் வம்மின் உறுப்பாருள் கேளுங்கள் உன்மையினைப்
பலகா லறிகின்ற பான்மையி லீர்பஞ்ச அட்சரத்தின்
தலையாள் மைந்தனற் றூரனிக்கவாற் றலைவணங்கி
நிலையாக வாழ்வீர்கள் நிச்சய மாமிது நேரவழியே.

94. நேர்வழி சென்றறி யேசுகம் பூணு நெறியறியேன்
பார்பழி பூங்குபை ருத்துநின் ரேஞ்பா தகரூடவே
சேர்வழி சென்றலைந் தேகெடு வேல்தெய்ஜ யானைமுகா
ஓர்விழி யாலருள் கூர்ந்திடு வத்தமி புத்திரனே.
95. புத்திரர் பெண்டிரும் பெற்றவர் தம்மொடு பூவுலகில்
குத்திர புத்திகொ இன்னடி குடுங் குறிப்பறியேன்
சித்திர வேலன்ரெ முந்தகை யான செழுந்திருவே
அத்தி முகத்தவ ஞேசர யூன்பத வம்புயமே,
96. அம்பனை நேர்விழி யாருடை ஸைய லெனைவருத்த
வெம்பீடு கிள்றங்கள் வேழமூ கத்து விநாயகவே
செம்பொழில் குழ்த்திரு சுந்தர நல்லையாம் சீர்ப்பதிவாழ்
தும்பீயின் கையுடை யாய்ப்படு வேதனை சுட்டருளே.
97. சுட்டவன் ணீற்றுப் பொடிதரித் தர்டிடுஞ் சுந்தரனின்
இட்டநன் முத்தவி நாயகன் பாதமின் ரேயிறைஞ்சும்
துட்டருஞ் தூயவ ராகிடு வாங்தந் துயரறுவார்
சுட்டமுஞ் சாத்திர மும்மது வேயிது சத்தியமே.
98. சத்தியு டன்சிவ மாகிய கூட்டடைச் சலமிலனை
யத்திமு கத்தனை ஆணவச் சேந்றை யழிப்பவனை
முத்தி தருவனை மோனக் குரவனை முற்றிதய
சத்தியு டன்றேமு வாரெழு வார்ந்வனுஞ் குழ்ந்தீடுவார்.
99. குழ்ந்திடு வாரவன் கோவில் தினமுஞ் சுகமடைந்து
வாழ்ந்திடு வார்வழி தப்பிய நிந்திடு மார்க்கமிலார்
ஆழ்ந்திடு வார்த்துய ரக்கட லுள்ளாறி வேயழிந்து
வீழ்ந்திடு வார்த்தர சக்குழி தன்னுள் வியப்பில்லையே.
100. இல்லையெ னதரு ளெம்பெரு மாளெலி யேறியவன்
இல்லையில் வந்தருள் செய்பவன் கானுணுமை சேயவண்ணுஞ்
நல்லையில் வாழ்பவன் நாதனு மானவன் நாயகனும்
இல்லையி லாடிமைந் தன்றரு வான்நல்ல சித்திகனே.

பயன்

ஒரானைக் கண்றினை யொளிசே ரிறைவன் உமைமகனைக்
காரானைக் கந்தனின் முத்தான் தனைக்கரு தாருளத்தில்
வாரானைக் கூறுமில் வந்தாதி நூறில் வளங்கொழிக்குஞ்
சீரானைத் தேடுவார்க் குண்டே யனைத்துச் சிறப்புக்களே.

ஓம் கணேசாய நமः

சபமங்களம்,

107045

- ३१ -

అయిన్నదుక్కిరుచి యామ నీరుజులు క్రితులు ప్రాణిలు
సర్వార్థాల గాపాలులు ఇంకాశలు పత్రిలులు శుభర్తులు
స్వరూపులు అందులులులే ఉనిటులు లేవులులు వ్యోమాలు
అన్నదుక్కిరుచి ప్రాణులు తిఱించి నీరుజులు ప్రాణిలు
ప్రాణులు ఉపాయి సాములు ప్రాణులులు రేవులు ఆ
ప్రాణులు ఉపాయి కులు ఫాషాలు గాపించు ప్రాణిలు
అన్నదుక్కిరుచి యామ నీరుజులు ఇంకాశలు శుభర్తులు
ప్రాణులు ఈప్రాణులు రేవులు అందులులు కిండి
అన్నదుక్కిరుచి యామ నీరుజులు ప్రాణిలులు గాపించులు
అన్నదుక్కిరుచి యామ నీరుజులు ఉపాయి సాములులు ప్రాణిలులు
ప్రాణులు ఉపాయి ప్రాణులు ఉపాయి ఏములు ఏములులు
అన్నదుక్కిరుచి తుంటులు తుంటులు ప్రాణులు ఉపాయి ప్రాణులులు
అన్నదుక్కిరుచి తుంటులు ఉపాయి ప్రాణులు ఉపాయి ప్రాణులులు
అన్నదుక్కిరుచి తుంటులు ఉపాయి ఏములు ఏములులు
అన్నదుక్కిరుచి తుంటులు ఉపాయి ఏములు ఏములులు

ప్రాణులు

సాములులు లుప్పులు నీరుజులు ప్రాణులు లుప్పులు నీరుజులు
అన్నదుక్కిరుచి తుంటులు ఉపాయి ఏములు ఏములులు అన్నదుక్కిరుచి
అన్నదుక్కిరుచి తుంటులు ఉపాయి ఏములు ఏములులు అన్నదుక్కిరుచి
అన్నదుక్కిరుచి తుంటులు ఉపాయి ఏములు ఏములులు అన్నదుక్కిరుచి

:యు ప్రాణులు లుప్పులు
ఏములులులు

இவர் தான் நாலாசிரியர்

இந்நாலின் ஆசிரியர் கவிஞர் திலகம், அருட்கவி நாக் பரமசாமி அவர்கள் பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியராக யாழ்/நங்ஞார் (சாதனு) சி. சி. தி. எம் பாடசாலையில் பணிபுரி கிரூர். அப்பிளைபேரில் நாச்சியார் அந்தாதி, நாச்சியார் நான் மணிமான், நாச்சியார் திருப்பள்ளியெழுச்சி, நாச்சியார் திரு ஒஞ்சல் ஆகிய பிரபந்தங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

விஜேகமும், துடிப்பும், பிரகுக்கு எந்நேரமும் அயராது உதவி செய்யும் பண்பும் உடையவர். இனிய குரல்வளம், இசை வளம் பெற்ற இவர் திருமுறைப்பாடங்களைப் பண்ணேடு பாடும் திறன் பெற்று நல்கி ஆதின ஒதுவர்மூர்த்தியாக இருக்கிறார்.

இவங்கை வாடைவியில் கதாப்பிரசங்கம் திருமுறைப் பாடல்கள் சமய நிகழ்ச்சிகள், நற்சிந்தனைகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தித் தமிழை அணிசெய்து வருகிறார். அத்தோடு தரமான பல நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றியவர். எழுத தாளர், பேச்சாளர், பல சமய-சமூக சேவோ நிலையங்களில் தொடர்புடையவராயிருந்து பணியாற்றுகிறார். அத்தோடு அரியாலை வெட்டுக்குளம் புவணேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய அறங்காவலர் சபையின் தலைவராகவும் கடமை புரிகிறார். அவரின் இம் முயற்சி தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பெரும் பங்களிப்பாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

செ. துரைசிங்கம்
நிதி உதவியாளர்,
வடமாநில கல்வித் தினைக்களம்,
யாழ்ப்பாணம்.